

SENIOR SMITH CONTA SU AVENTURAS DE CHASSA
A SENIORETTA JONES.

"... Al etate de vinti annos io faceva un belle viage in Africa. Vos sape naturalmente que on appella Africa le cominente nigre. Sed sape vos etiam proque?—Io lo sape. Hic, in nostre pais, le vita es calme e secur, sed illac in Africa toto es diffe-rente. Illac le vita es plen de periculos. Il ha illac multe feroce animales—leones, tigres, elephantes, byenas, leopardos, etc.—que pote facilmente occider un homine. Naturalmente, le timor esseva un cosa que io non cognosceva. Io haveva mi fusil con le qual io poteva defender me. Io haveva mi fusil succedeva a occider multe animales ..."

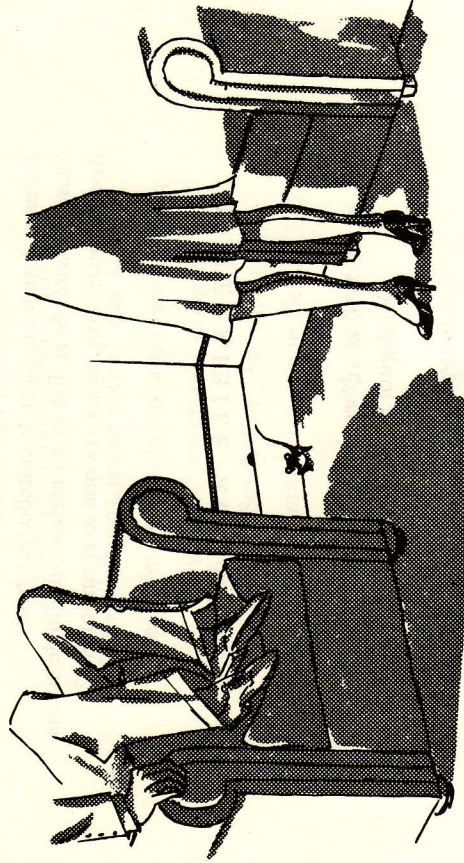
A iste momento un animal—non del typo african—se approcha al pede de senior Smith. Senior Smith non lo vide venir.

"... Un die io me trovava al centro del jungla african. Subito

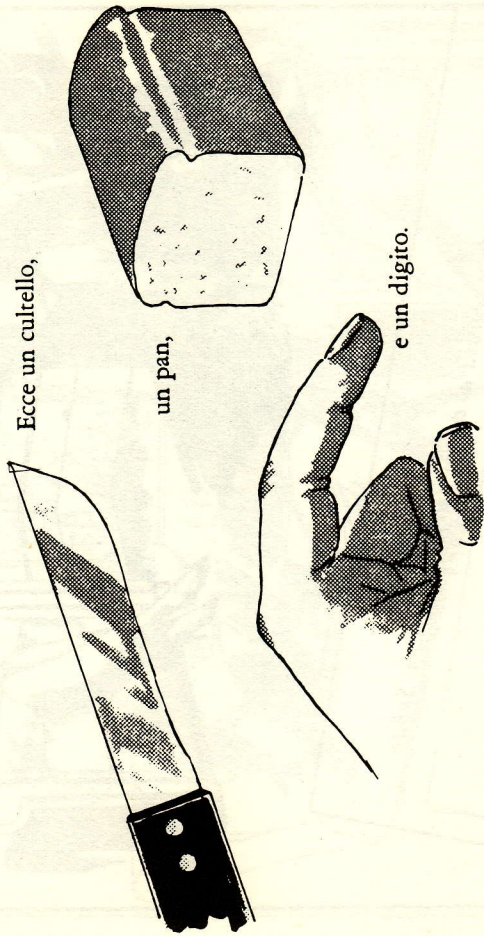
"... Un die io me trovava al centro del jungla african. Subito
duo enorme animales ..."

Subito
senior Smith vide le
parve animal del typo non-african.
Ille cessa pensar a Africa.

Seniorett Jones (ironicamente) :
"Io suppone, tal parve
animales non existe in Africa."

SENIOR SMITH, VICTIMA DE UN ACCIDENTE.

Ecce un cultello,

un pan,

e un digito.

Le cultello pote secar.

Le pan pote esser secate.

Le digito pote secar e esser secate.

Senior Smith vole mangiar un pecia de pan.

Johnny: Attention, papa, le cultello seca ben!

Seniora Smith: Si si. Illo es mi melior cultello de cocina.

Senior Smith: Bah, pensa vos que io es un infante?

UN TERRIBILE ACCIDENTE

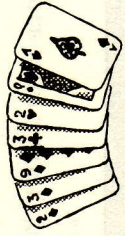
"Ai, ai, ai," crita senior Smith.

"Mi digito! Ai, ai, mi digito."

Le cultello ha secare le pan e le digito.

Senior Smith ha perdit su appetito.

Johnny mangia le pecia de pan.

Senior Smith non ama le bridge.

Ille non joca ben.

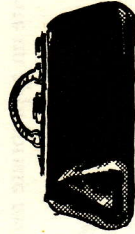
Ille gania rarmente. Ille perde frequentemente.

"To non gaude del bridge," dice senior Smith.

Hodie senior Smith es fortunare. Ille gania.

"Le bridge," dice ille, "es un joco meravilioso.

Proque non lo joca nos omne vesperes?"

Senior Smith es malade.

Il non es un caso seriose,

sed seniora Smith appella le doctor.

"Aperi le bucca, senior Smith," dice le doctor.

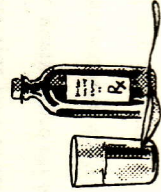
Senior Smith aperi le bucca sin pensar alique.

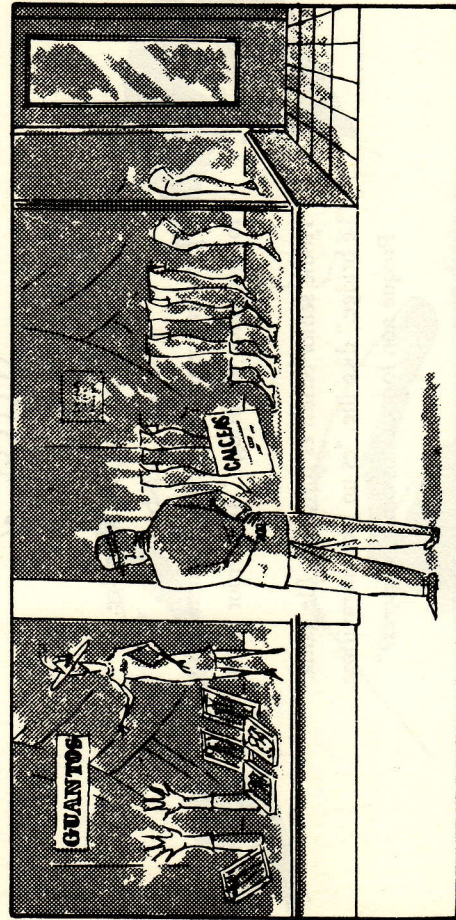
"Dice 'ah'," commanda le doctor.

Senior Smith dice "Ah, ah, ah."

Que pensa senior Smith durante que ille dice "Ah, ah?"

Il es multo difficile pensar quando on ha le bucca aperite.

Ille ha trovate un appropriate magazin.

"Que pote io emer," pensa senior Smith.

Un par de calceas? — Proque non?

Calceas de coton o de seta?
De seta artificial o natural?

"Ah no!" pensa senior Smith.
"Isto es multo nimis complicate.
Io emera un par de guantos.
Guantos es plus simple que calceas."

Senior Smith entra in le magazin.

Le venditrice: Bon die, senior. Con que pote io servir vos?

Senior Smith: Io cerca un par de guantos pro mi marita.

Le venditrice: Qual sorta de guantos desira vos?

Senior Smith: Qual sorta? Oh, il non importa.

Le venditrice: Guantos de textile o de corio?

Senior Smith: Oh, il non importa.

Le venditrice: Le guantos de corio es semper multo chic. Qual color desira vos?

Senior Smith: Qual color? Oh, il non importa.

Le venditrice (un pouco nervose): Le color rubie es presentemente multo de moda.
Ecce un par de guantos rubie. Le color es exquisite. Es illos satis grande? Que es le numero de vostre marita? Sex, septe, octo?

Senior Smith: Le numero? Oh, il non importa.

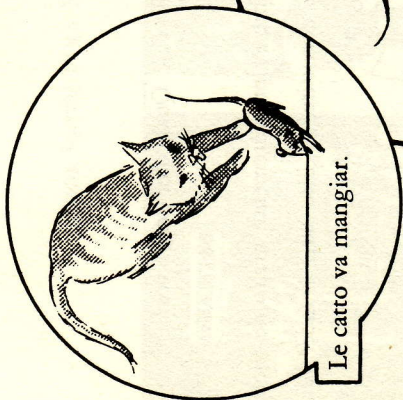
Le venditrice (exasperate): Ecce un par del numero sex. Le sex es un numero medie.

Senior Smith: Multo ben. Sed tote isto non ha importantia. Mi marita excambiara le guantos sia que sia. (Senior Smith eme le guantos e sorti del magazin.)

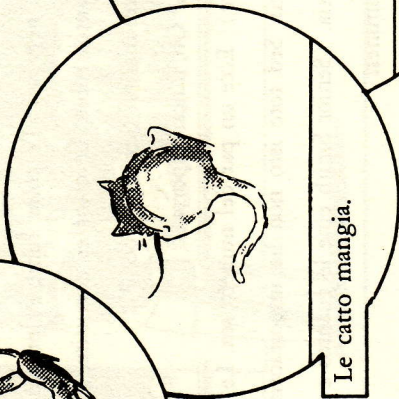
Le venditrice: Oh, iste homines!

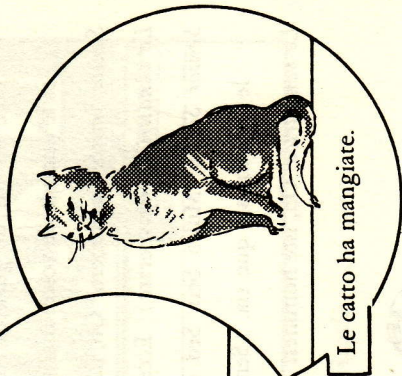
Senior Smith da a su marita le guantos que ille ha emite pro illa. Senora Smith los admira. Tunc illa regarda le numero e exclama: "Qual meraviglia! Mi marito es vermente le melior del homines! Ille sape que io ama le guantos de corio. Ille cognosce mi exacte numero. Ille mesmo memora le color de mi nove roba. Gracias, mille gratias. Isto es vermente extraordinari!" Senior Smith pensa, "Oh, iste feminas!" A alte voce ille dice: "Extraordinari? Proque? Un homine qui ama su marita presta attention a omne iste parve detalios."

Le catto va mangiar.

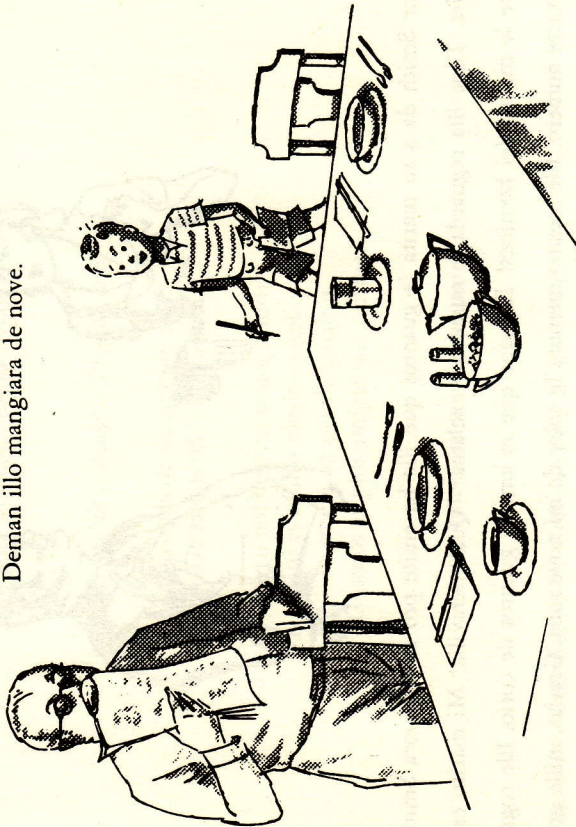

Le catto mangia.

Le catto ha mangiate.

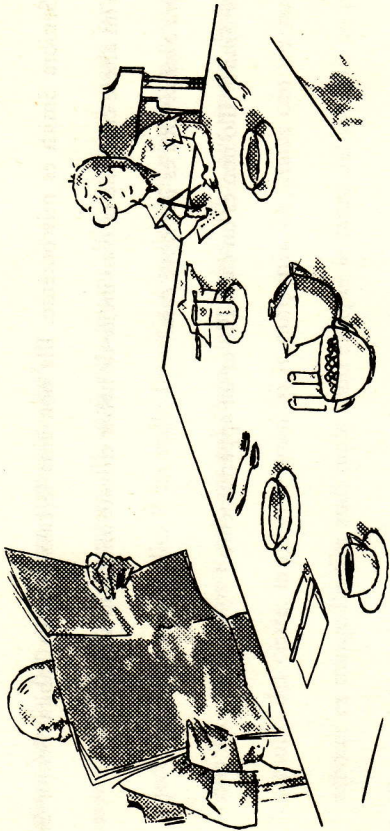
Heri le catto mangiava.
Demam illo mangiara de nove.

Senior Smith e Johnny va mangiar.

Durante su mangiar
senior Smith va leger
su jornal.

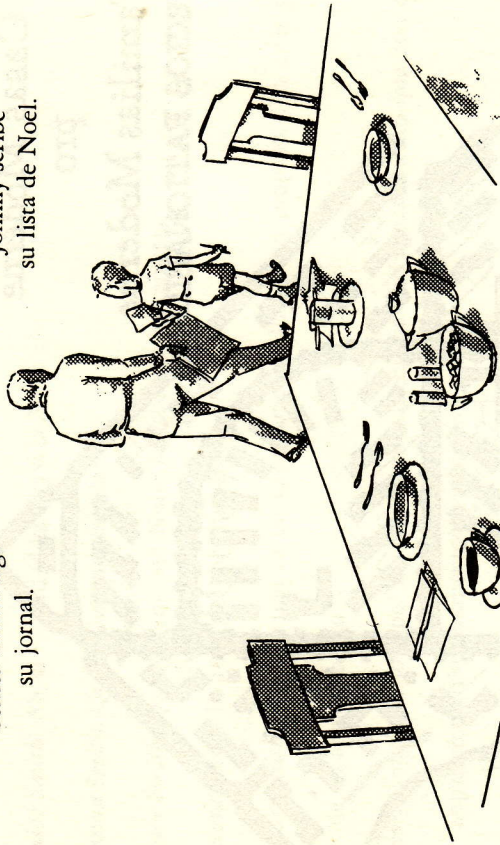
Durante su mangiar
Johnny va scriber su lista
de desiros de Noel.

Mangia senior Smith e Johnny?

No!
Senior Smith lege
su jornal.

No!
Johnny scribe
su lista de Noel.

Senior Smith e Johnny non ha mangiate.

Senior Smith ha legite
su jornal.

Johnny ha scribe
su lista.

Heri senior Smith e Johnny mangiava.
Demam senior Smith e Johnny mangiara de nove.

Hodie
le elections municipal
absorbe tote le attention de senior Smith.

Hodie
le lista de Noel
absorbe tote le attention de Johnny.

Seniora Smith es miscontente. Illa non ama le casa que illa habita. Senior Smith cerca un altere casa. Ille es convincte de haber trovate aliquo ideal.

Seniora Smith: Ubi es iste nove casa?

Senior Smith: Illo non es un casa. Illo es un appartamento.

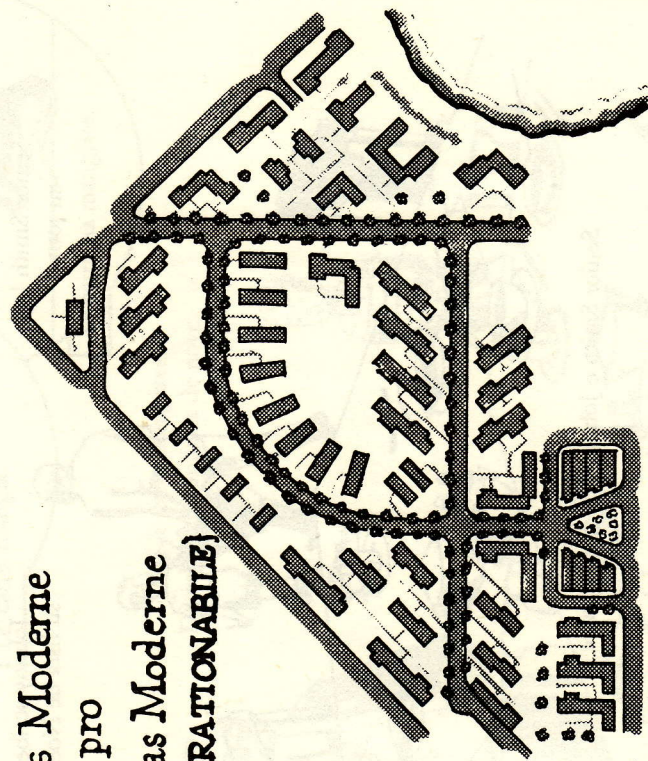
COLONIA "SANTATE E VITA FELICE"

Casas Moderne

pro

Familias Moderne

{ PRECIOS RATIONABLE }

— = LACO
 ■ = CASA

● = ARBORE
 —●— = STRATA

Seniora Smith: Ben, ubi es iste appartamento?

Senior Smith: A dicer le veritate, illo non es usquam. Illo existe solmente como projecto, sed illo es si belle. Il ha nulle ferrovia e nulle tramway in le vicinitate. Il non ha multe autos e solo un sol linea de autobus. Illac nos essera distante del tumulto del citate, nos essera quasi in le campania. Le stratas con lor rangos de arbores es tranquille. On audi nulle sono excepte le canto del aves. In un parola— illo es ideal. In le immediatissime vicinitate del colonia il ha un laco. Iste laco . . .

Seniora Smith: Proque non parla nos plus tosto del appartamento, io vole dicer: del plano del appartamento?

Senior Smith: Ah, si . . . Sed le laco es si belle!

Seniora Smith: Quante cameras ha illo?

Senior Smith: Quante cameras? Nulle. Le laco non ha cameras.

Seniora Smith: Io parla del appartamento.

Senior Smith: Sed illo non es un appartamento. Illo es un projecto. Illo es le plano de un appartamento.

Seniora Smith: Io lo sape. Alora, quante cameras ha iste appartamento que non es un appartamento sed solmente un projecto?

Senior Smith: Primo il ha le camera de banio.

Seniora Smith: Proque "primo?"

Senior Smith: Proque non "primo?" In omne caso, le camera de banio es multo belle. Illo ha un grande fenestra . . .

Seniora Smith: Sed nos non pote passar omne nostre dies in le camera de banio.

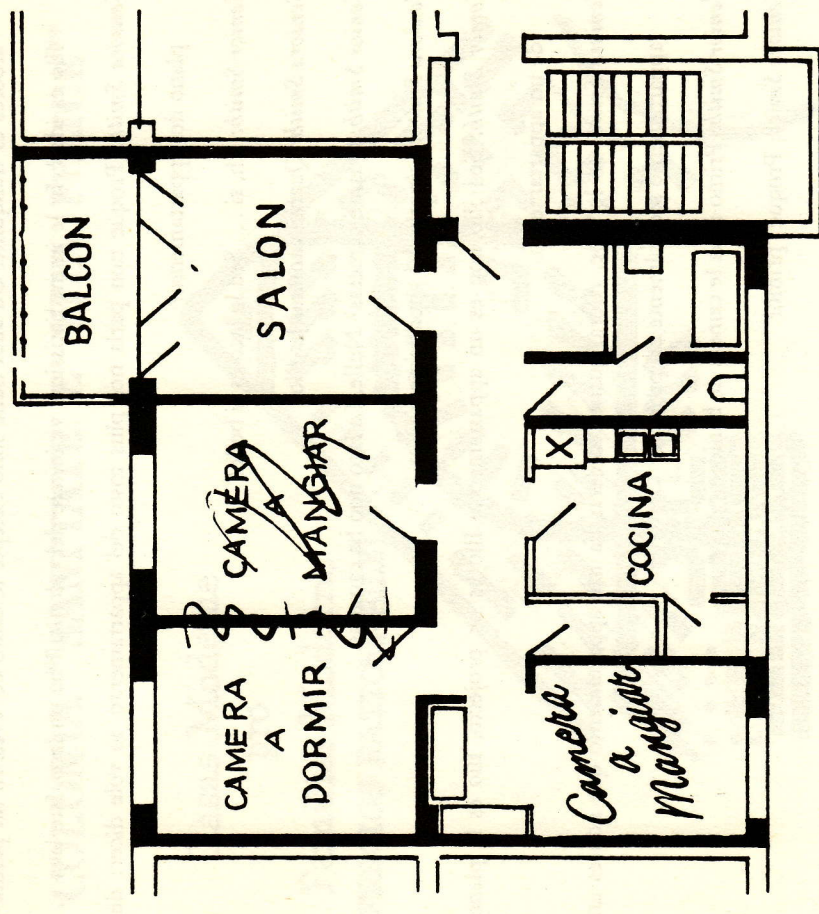
Senior Smith: Correcte.—Il ha etiam un cocina spatiose. Sed io suppone que nos non

pote passar omne nostre dies in le cocina.

Seniora Smith: E le altere cameras? Quante ha il?

Ille: Quante cameras? Io crede quatro.

Illa: (examina le plano del appartamento): Non mal, non mal del toto... Sed... le

— = PORTA

— = FENESTRA

— = SCALA

camera a dormir, in mi opinion illo es nimis parve.

Ille: Nimis parve? (Ille reflecte.) Isto es simplissime. (Illo prende un stilo e supprime le muro que separa le camera a dormir del camera a mangiar.) Nunc illo es satis grande.

Illa: Un secunda! Ubi prendera nos nostre repastos? Nos debe haber un camera a mangiar.

Ille: Sed nos ha ancora le camera juxta le cocina. Ecce! Isto es nunc le camera a mangiar.

Illa: (recolligente se de su sorpresa): No, isto es impossibile. Un camera a dormir con duo portas es un pauco absurde, nonne?

Ille: Proque absurde? Le camera a dormir ha duo fenestras. Illo pote ben haber etiam duo portas. Solmente in iste caso nos debe haber duo lectos.

Illa: Proque duo lectos?

Ille: Pro dormir.

Illa: Proque *duo* lectos? Nos ha semper habite un sol lecto.

Ille: Isto es ver. Sed nos ha semper habite un sol fenestra e un sol porta. Si nos ha duo portas in le camera a dormir, nos debe etiam haber duo lectos. Duo lectos es multo moderne.

Illa: (post un pausa): E le infantes? Es il forsan etiam moderne non haber cameras a dormir pro le infantes?

Ille: Diabolo! Il es ver! Le infantes! Il non ha un camera pro le infantes.—Sed excepte isto, le appartamento es ideal, nonne?

Illa: Si, e super toto le laco.